collisi caput meum in scabellum subpedaneum. Sicque abbas sibi cul-
pam occultabat non tamen a caritate deviavit. Die vero altera e-
rat pro utilitate monasterii exiturus prius cucurrit ad abbatem
ut super hoc licentiam sibi daret. Ille autem putans eum velle rece-
dere dedit se ad pedes eius rogans ut ei veniam super lesione
daret recordans duriciam suam et mansuetudinem libri ipi.
Ille autem respondit quod sibi nichil fecit nisi quod optime promeruisset et e-
contrario dans se in facie sua super culpe non illius sevicie fuisse quod p-
culsat referebat. Itaque factum est ut ad magnam mansuetu-
dinem perduceretur pater et humilitas discipuli doctrina fieret magi-
F Fuit quidam abbas equicius (De abbate nomine equicio.) Castri
nomine qui dyabolo instigante in libidine totus exarsit. Unde ni-
mium contristatus se dedit orationi valide rogans deum ut per
misericordiam suam sibi prestaret remedium continentie. Un-
dus mira more concessit gratiam deprecanti et nocte insopnis vide-
bat angelum dei venire ad se et videbatur sibi quod abscisio re-
ceperet virilia non ulterius sentiens motum libidinis. Sicut est casti-
tati restitutus. Unde ~~credendum~~ credendum est quod deus pagelam sua-
non repulisset ab illo spiritum fornicationis. (Item de eodem aliud
Ite quadam die cum famula (dyabolum ab obsessa expulit.)
domini de monasterio virginum que ibidem fuerat ortum ingrederetur
vidit lactucam et concupiscens signo crucis omisso avide
momordit. Sed arrepta a dyabolo protinus cecidit ac aliena quasi
admodum demoniaca loquebatur. Cumque vexaretur equicio patri
sub celeritate renunciatum est ut veniret cocius et ea orando
subveniret. Moxque ut ortum idem pater ingressus est cepit exclamare
eius qui se excusando dyabolus clamare ducens. Ego quid feci
sedebam super lactucam venit illa et momordit me sine
signo. Cui cum gravi indignatione vir dei famulam non
haberet. Qui protinus abscessit nec eam ultra contingere prevalebat.